

Susitikome su „malalietkos“ autore – rašytoja Virginija Kulvinskaite

Vilkaviškio „Aušros“ gimnazijos biblioteka, organizuodama Metų knygos renginių ciklą „Gyvai ir atvirai“, knygų mėgėjus kviečia susipažinti su naujausia lietuvių literatūra, skaityti ir dalyvauti Metų knygos rinkimuose. Tai pažintys su Metų knygos rinkimuose dalyvaujančiomis knygomis ir jų autoriais.

Kiekvienas rašytojas, parašęs ir išleidęs knygą, pateikia ją skaitytojų teismui. Tuomet knyga arba „išteisinama“ – priimama skaitytojų arba „nubaudžiama“ – skaitytojų atmetama. Tokia akistata mokykloje įvyko su rašytoja, literatūros kritike Virginija Kulvinskaite-Cibarauske ir jos knyga „kai aš buvau malalietka“.

Įdomu tai, jog rašytojos mama yra kilusi iš Vilkaviškio, lankiusi Salomėjos Nėries mokyklą. Pas močiutę prabėgo daug nerūpestingų vasarų, todėl mūsų kraštą atrandame ir knygoje „kai aš buvau malalietka“. Santykis su draugais, tėvais, su pastatais ir aplinka, to meto paauglių žargonas, nesugebėjimas atsispirti ir pagaliau suaugti – visa tai rasime šiame romane.

Knyga, kaip teigė rašytoja, yra tarsi autobiografinis romanas: „ir savo pasakotoją pavadinau Virga, jos pagrindiniai biografijos faktai sutampa su mano biografija. Pasąmoningai tokio *alter ego* kūrimas man buvo tarsi žaidimas.“ Tačiau ši išpažintinė knyga apie laukinį dešimtąjį dešimtmetį Vilniuje, ši atvira, be jokios patetikos, be kaltės jausmo ir sentimentalumo proza skaitytojus ir susitikimo dalyvius tarsi

▶ Pas močiutę Vilkaviškyje daug vasarų praleidusią ir nemažai epizodų iš to laiko į savo knygą sudėjusią rašytoją Virginiją Kulvinskaite-Cibarauskę (kairėje) gimnazistai sutiko itin šiltai.

Antano BUDRIO nuotr.

padalijo į dvi stovyklas. Vieniems knyga labai patiko, kaip sakė abiturientė Mantė, „tai tarsi naujas gaivaus oro gurkšnis skaitantiems programinę literatūrą“. Kiti, pripratę prie tradicinio romano žanro ir noro, kad knygos juos augintų, mano, jog tai kūrinys ne jiems. Vienaip ar kitaip ši knyga, kurios kiekvienas sakinytis pradeda mažąja raide, o tekstas be galo atviras, kelia norą diskutuoti, kalbėtis, dalytis tuo patirtu jausmu ją perskaičius, rodo tam tikrą lūžį lietuvių literatūroje, supratimą, jog laikas nestovi vietoje ir mes turime būti pasiruošę priimti kitokius, praradusius standartinius rėmus, kūrinius.

Knygos autorę sujaudino parodytas dėmesys, skaitytojų nuomonė, Mantės Zufarovaitės ir Medos Vaišnytės skaitomos ištraukos iš šio kūrinio, tad, palikdama linkežimus ir autografą nuo „malalietkos“, savo knygoje ji įrašė, jog „ne visos mokyklos blogos – yra ir puikių“.

Mūsų dar laukia kiti pokalbiai „Gyvai ir atvirai“. Dalyvaukime, skaitykime ir rinkime Metų knygą balsuodami svetainėje <http://metuknygosrinkimai.skaitymometai.lt/>.

Joalita ARBAČIAUSKIENĖ
Vilkaviškio „Aušros“ gimnazijos
bibliotekos vedėja